

Sygn. akt II C 235/13

1)W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marta Kucharczyk-Gemza

Protokolant: Beata Pinior

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 czerwca 2015r. w R.

sprawy z powództwa Z. Z. (1), S. M., małoletniej H. M. (1) reprezentowanej przez matkę S. M.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego na rzecz powódki Z. Z. (1) kwotę 109 000 zł (sto dziewięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od 20 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;

2) w pozostałym zakresie powództwo Z. Z. (1) oddala;

3) zasądza od pozwanego na rzecz powódki S. M. kwotę 68 551,30 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy pięćset pięćdziesiąt jeden złotych 30/100) z ustawowymi odsetkami od 20 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;

4) w pozostałym zakresie powództwo S. M. oddala;

5) zasądza od pozwanego na rzecz małoletniej powódki H. M. (1) reprezentowanej przez matkę S. M. kwotę 40 000 zł (czterdzieści tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od 20 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;

6) zasądza od pozwanego na rzecz powódki Z. Z. (1) kwotę 8 644 zł (osiem tysięcy sześćset czterdzieści cztery złote) tytułem zwrotu części kosztów procesu;

7) zasądza od pozwanego na rzecz powódki S. M. kwotę 5 937 zł (pięć tysięcy dziewięćset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu;

8) zasądza od pozwanego na rzecz małoletniej powódki H. M. (1) reprezentowanej przez matkę S. M. kwotę 4 646 zł (cztery tysiące sześćset czterdzieści sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia:

Sygn akt II C 235/13

UZASADNIENIE

Powódka **Z. Z. (1)** wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 122.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu .

Powódka **S. M.** wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 86.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz zasądzenia kwoty 2.551,31 zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu zmarłego Z. Z. (2) z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu .

Małoletnia powódka **H. M. (1)** działająca przez matkę S. M. wniosła o zasądzenie 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu .

W uzasadnieniu powódki podniosły że w dniu 13 sierpnia 2011 r w Ż. doszło do wypadku komunikacyjnego w którym rozległych obrażeń doznał Z. Z. (2) w następstwie których zmarł. Z. Z. (2) był mężem powódki Z. Z. (1) , ojcem S. M. i dziadkiem H. M. (1) (córki S. M.) . Sprawcą wypadku był P. K. skazany za spowodowanie wypadku ze skutkiem śmiertelnym prawomocnym wyrokiem karnym. W wyniku przeprowadzonego na wniosek powódek postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powódce Z. Z. (1) kwotę 28.140,35 zł z tytułu doznanej przez nią krzywdy, pogorszenia stanu zdrowia i kosztów leczenia a powódce S. M. kwotę 19.847,58 zł tytułem rekompensaty doznanej przez nią na skutek śmierci ojca , zwrotu kosztów dojazdu do szpitala i zwrotu kosztów pogrzebu . Ustalając wysokość należnych świadczeń pozwana przyjęła 30 % przyczynienie się Z. Z. (2) do rozmiaru szkody przyjmując , że w chwili wypadku nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Powódki podniosły ponadto że śmierć Z. Z. (2) była dla nich wszystkich niewyobrażalnym przeżyciem. W chwili śmierci miał 59 lat a jego staż małżeński wynosił 40 lat. Stan zdrowia Z. Z. (1) po śmierci męża bardzo się pogorszył zachorowała na depresję , doznała rozstroju emocjonalnego , powiły się stany lękowe , uporczywa bezsenność . S. M. jest córką Z. i Z. Z. (1) . Po śmierci ojca oprócz obowiązków domowych i zawodowych przejęła opiekę nad matką oraz córką która była bardzo silnie związana emocjonalnie z dziadkiem. Żadna z powódek nie była przygotowana na śmierć Z. Z. (2) która wywołała u wszystkich szok. S. M. w chwili zgonu ojca była w 7 miesiącu ciąży co spotęgowało emocjonalną reakcję powódki. Małoletnia H. M. (1) miała ścisłą i obustronną relację z dziadkiem który poświęcał jej wiele czasu . Dziadek był nieodłącznym elementem codziennego życia wnuczki , zapewniał jej atrakcje , dużo się z nią bawił. W chwili jego śmierci miała 3,5 roku i nagły jego brak był dla niej czymś niezrozumiałym , był ogromnym przeżyciem.

Pozwany (...) **SA w W.** wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu .Pozwana nie kwestionowała swej odpowiedzialności za skutki wypadku . Pozwana przyznała bowiem powódce Z. Z. (1) zadośćuczynienie 30.000 zł , odszkodowanie za pogorszenie sytuacji życiowej po śmierci męża 10.000 zł a powódce S. Z. (1) 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia, 8.003,68 zł tytułem kosztów pogrzebu oraz 250 zł tytułem dojazdów do szpitala. . Ponieważ pozwany w chwili wypadku nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa przyznane świadczenia zostały zmniejszone o 30 % . Zdaniem pozwanej krzywda powódek została oceniona w sposób prawidłowy . Pozwany podniósł ponadto że uczucie smutku , przygnębienia po stracie męża nie jest wystarczające do przyznania zadośćuczynienia przewidzianego przepisem art. 444 i 445 kc Powódki musiałyby wykazać fakt doznania rozstroju zdrowia kwalifikowanego w kategoriach choroby psychicznej. Tymczasem z zaświadczenia lekarza psychiatry wynika że powódka Z. Z. (1) podjęła leczenie dwa lata po zdarzeniu . Z kolei S. M. w dacie śmierci ojca była osobą dojrzałą , ukształtowaną i samodzielną. Dlatego dla niej śmierć ojca choć bolesna była jednak odmienna od tej w której małoletnie dziecko traci rodzica. Jak chodzi o powódkę H. M. (1) to nie może być ona uznana za najbliższego członka rodziny Z. Z. (2) skoro wychowywała się w pełnej rodzinie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 13 sierpnia 2011 r w Ż. kierujący samochodem osobowym D. (...) P. K. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób , że poruszając się drogą krajową nr (...) nie zachował należytej ostrożności w prowadzeniu pojazdu i nienależycie obserwował przedpole jady w momencie zbliżania się do skrzyżowania w wyniku czego wjechał na skrzyżowanie na czerwonym świetle nie udzielając pierwszeństwa przejazdu wyjeżdżającemu z jego lewej strony F. (...) kierowanym przez Z. Z. (2) doprowadzając do zderzenia obu pojazdów w wyniku czego Z. Z. (2) doznał obrażeń ciała i zmarł w dniu 24 sierpnia 2011 r . P. K. został za ten czyn skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 14 marca 2012 r sygn akt II K 677/11. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje i nie potwierdza faktu zapięcia pasów bezpieczeństwa przez

poszkodowanego. Dokumentacja medyczna nie dostarcza dowodów w postaci typowych markerów biologicznych potwierdzających zapięcie pasem bezpieczeństwa. Powstanie charakterystycznych obrażeń dowodzących faktu zapięcia pasem bezpieczeństwa nie jest często spotykane w traumatologii sądowo – lekarskiej w odniesieniu do ofiar wypadków komunikacyjnych. Brak takich śladów nie stanowi dowodu potwierdzającego zapięcie pasów bezpieczeństwa i nie stanowi dostatecznej przesłanki wskazującej, że pasy nie były zapięte. Pasy spełniają swą funkcję w przypadku zderzenia czołowego pojazdów. Pasy nie spełniają funkcji ochronnej gdy dochodzi do uderzenia skierowanego na pojazd prostopadle lub prawie prostopadle. W niniejszej sprawie brak dowodów na niezapięcie przez poszkodowanego pasów bezpieczeństwa. W okolicznościach zdarzenia z dnia 13 08 2011 r brak dostatecznych podstaw do przyjęcia, że zapięcie pasem bezpieczeństwa stanowiłoby skuteczny element ochrony w stopniu pozwalającym na zapobieżenie skutkom wypadku w postaci doznania ciężkich obrażeń ciała które ostatecznie stały się przyczyną śmierci Z. Z. (2).

W chwili zgonu Z. Z. (2) miał 59 lat a Z. Z. (1) 61 lat. Byli małżeństwem z 40 letnim stażem. Z ich małżeństwa pochodzi córka S. M. która wraz z mężem i córką 3,5 letnią H. mieszkała w bliskiej odległości od rodziców. Tworzyli kochającą i wspierającą się rodzinę. Z. Z. (2) przejął większość obowiązków w prowadzeniu gospodarstwa domowego z żoną z uwagi na pogarszający się stan zdrowia Z. Z. (1). Wykonywał większość czynności jak opłacanie rachunków, zakupy, sprzątanie itp. Poszkodowany miał dobry kontakt z córką która w dacie wypadku była w 7 miesiącu ciąży i aktywnie angażował się w opiekę nad wnuczką H. M. (1). Pomagał w ten sposób córce która pracowała zawodowo, jej mąż często pracował za granicą. Powódka miała dobry kontakt z ojcem, świetnie się rozumieli. Znajdowała w nim wsparcie. Z. Z. (2) codziennie spędzał z wnuczką po kilka godzin. Organizował jej czas, bawił się z nią. W mieszkaniu mieli swój pokój zabaw w którym spędzali wiele godzin. Z. Z. (2) wymyślał różne zabawy które bardzo angażowały małąletnią H., rozwijały jej wyobraźnię i ciekawość świata. Małoletnia H. czekała na dziadka który był dla niej kimś wyjątkowym. Nagła i niespodziewana śmierć Z. Z. (2) wywołała wstrząs psychiczny u wszystkich powódek.

Z. Z. (1) doznała silnego wstrząsu psychicznego. Zachorowała na depresję. Doznała poważnego wstrząsu emocjonalnego, nie była w stanie na niczym się skupić pozostawała w stanie permanentnej rozpacz. Jej cierpieniu towarzyszyły poważne stany lekowe, uporczywa bezsenność. Z. Z. (1) była zmuszona korzystać z pomocy psychiatry, który z uwagi na rozpoznane dolegliwości zlecił leki psychotropowe które zażywa do tej pory. U powódki rozpoznano przewlekłą reakcję żałoby, zaburzenia depresyjne. Pomimo podjętego leczenia z trudem podejmuje najprostsze czynności dnia codziennego. Miewała stany osłabienia i omdleń w związku z czym wymagała pomocy osób trzecich. W przebiegu procesu żałoby po okresie wstrząsu psychicznego przechodziła stan odrętwienia, bierności, braku reakcji na bodźce otoczenia. Odczuwała pragnienie własnej śmierci. Obecnie źródłem radości jest dla niej wnuczek 3,5 letni który jest podobny do własnego dziadka. Powódka nadal ma poczucie obojętności, żalu, niespełnionych planów. Ma oparcie w rodzinie i dzieciach. Obecnie ujawnia umiarkowane natężenie objawów klinicznych będących konsekwencją przeżyć związanych z tragiczną śmiercią męża. Proces żałoby nie został zakończony. Utrzymuje się u niej pogorszenie ogólnej sprawności psychicznej.

S. M. popadła na skutek śmierci ojca w głęboki żal, smutek i długotrwały stan przygnębienia. Śmierć ojca spowodowała konieczność wzmożonej opieki nad matką, roztoczenia opieki nad córką która przeżywała silny stres w związku ze śmiercią dziadka. Powódka była w 7 miesiącu ciąży i musiała uporać się z własnym bólem oraz podjąć obowiązków zawodowych oraz objąć opieką najbliższych członków rodziny. Zasięgała pomocy psychiatry. Miała stany depresyjne na co nałożyła się depresja poporodowa. Przyjmowała leki przeciwdepresyjne i przeciwłękowe. Z tego powodu porzuciła plany co do dalszego kształcenia. Wraz z córką i mężem który wrócił na dłuższy czas z pracy za granicą zamieszkała przez kilka miesięcy w mieszkaniu matki która nie była w stanie samodzielnie funkcjonować. Do własnego mieszkania przeniosła się dopiero po urodzeniu syna H.. Do pracy wróciła po 4 miesiącach urlopu macierzyńskiego. Zaburzenia depresyjne po śmierci ojca wywołały zakłócenie normalnego życia powódki lecz nie mają charakteru trwałego i ulegają stopniowemu wyciszaniu co umożliwia stopniowy powrót do wcześniejszego sposobu funkcjonowania.

Małoletnia H. M. (1) obecnie 7 letnia bardzo boleśnie odczuła śmierć dziadka z którym spotykała się na co dzień i który był dla niej towarzyszem zabaw. W dacie wypadku miała 3,5 roku. Małoletnia miała dobry kontakt z dziadkiem codziennie spędzali razem po kilka godzin chodząc na spacer, bawiąc się itp. Często nocowała w domu dziadków. Miała lepszy kontakt z dziadkiem niż z ojcem który z uwagi na prace za granicą często przebywał poza domem. H. M.

(1) z uwagi na wiek nie była w stanie zrozumieć dlaczego dziadek odszedł. Na wiadomość o jego śmierci zareagowała gwałtownie silnym płaczem i krzykiem . Trudno było ją uspokoić. W ciągu następnych 3 miesięcy powódka była smutna i milcząca, znajdowała się w stanie apatii i przygnębienia. . Sama bawiła się w pokoju zabaw rozmawiając z dziadkiem . Opowiadała mu o swoich problemach , pytała go kiedy wróci, rezerwowała mu miejsce przy stole. Matka małoletniej korzystała z pomocy psychologa aby uzyskać wskazówki co do sposobu postępowania z córką aby pomóc jej przejść okres żałoby. Małoletnia odczuwa więzi z najbliższymi w rodzinie . Jej uwaga skupia się obecnie na młodszym bracie . Czuje się otoczona miłością i wsparciem. W pamięci zachowała pozytywny obraz dziadka. Po śmierci dziadka u małoletniej wystąpił przedłużający się okres żałoby zwłaszcza że osoby z najbliższego otoczenia też były w żałobie. Obecnie proces żałoby zakończył się.

Powódka S. M. poniosła koszty pogrzebu 8.153,88 zł.

Pozwany wpłacił w toku postępowania likwidacyjnego następujące świadczenia :

Z. Z. (1) 21.000 tytułem zadośćuczynienia i 7.000 zł tytułem odszkodowania za pogorszenie sytuacji życiowej z powodu śmierci męża

S. M. 14.000 zł tytułem zadośćuczynienia i 5.602,57 zł tytułem zwrotu części kosztów pogrzebu .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta szkodowe , wyrok Sądu Rejonowego w Żorach sygn akt II K 677/11 z dnia 14 03 2012 r ,opinię biegłego sądowego psychologa K. Z. , biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej C. C., zeznania świadków K. O. , H. B. , J. M., G. B. , przesłuchania stron .

Sąd zważył co następuje :

Powództwo Z. Z. (1) i S. M. o zadośćuczynienie za śmierć osoby bliskiej na podstawie art. 446 §4 kc. należało uznać za zasadne w znacznej części a powództwo małoletniej H. M. (1) za uzasadnione w całości . Zakresem zadośćuczynienia na podstawie art. 446 § 4 k.c. objęty jest uszczerbek niemajątkowy doznany przez najbliższych członków rodziny zmarłego, w następstwie jego śmierci, wskutek uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Kompensacie podlega doznana krzywda, a więc w szczególności cierpienie, ból i poczucie osamotnienia po śmierci najbliższego członka rodziny.

Niewątpliwie powódki jako członkowie rodziny zmarłego są legitymowane do domagania się zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną w wyniku śmierci męża , ojca i dziadka . Podstawą odpowiedzialności pozwanego jest zawarta z posiadaczem pojazdu mechanicznego umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Jest to odpowiedzialność na zasadzie ryzyka. W myśl art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003r., o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003, Nr 124, poz.1152) umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikiłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków. Zgodnie zaś z art. 822 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. W toku postępowania pozwany nie kwestionował podstawy swojej odpowiedzialności. Przesłankami dochodzenia zadośćuczynienia za krzywdę wynikłą ze śmierci najbliższego członka rodziny są zdarzenie powodujące śmierć najbliższego członka rodziny, zaistnienie krzywdy oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem a krzywdą. W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje fakt, iż powódki straciły męża , ojca i dziadka z którym były emocjonalnie silnie związane.

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie był rozmiar doznanej przez powódki krzywdy, a co zatem idzie wysokość należnego zadośćuczynienia oraz odszkodowania . Pozwany (...) S.A. w W. przyznał powódkom Z. Z. (1) i S. M. część zadośćuczynienia odmawiając przyznania zadośćuczynienia w pozostałej wysokości .

Sąd uznał, że wszystkie powódki tracąc w wypadku bardzo bliską im osobę doznały krzywdy, która ma charakter niematerialny. Silne więzi jakie łączyły Z. Z. (2) z rodziną były pielęgnowane. Rodzina żyła w zgodzie. Z. Z. (1) mieszkała z mężem a w osobnym mieszkaniu ich córka S. M. z mężem i córką H.. Mimo osobnego zamieszkiwania obie rodziny żyły w dużej zażyłości. Z. Z. (2) opiekował się swoją żoną która miała problemy natury kardiologicznej oraz swoją wnuczką H. M. (2) chcąc odciążyć S. Z. (2)@ską – M. od obowiązków. S. M. pracowała zawodowo . Potrzebowała pomocy ze strony ojca bowiem jej męża często nie było w domu z uwagi na pracę za granicą. S. M. była w dacie zdarzenia w 7 miesiącu ciąży stąd dodatkowa chęć odciążenia córki. Z. Z. (2) bardzo chętnie opiekował się wnuczką. Mieli wspólne zabawy , pomysły bardo chętnie spędzali razem czas. Były zabawy do których nie dopuszczali babci ani matki H. M. (1) a małaletnia cieszyła się że miała tajemnice z dziadkiem . Z. Z. (2) z wnuczką zbudowali „swój świat” . S. M. cieszyła się z tej zażyłości. Wiedzieli o niej również znajomi rodziny podziwiając bliskie relacje dziadka z wnuczką oraz szczęśliwie spędzane przez nich chwile i autentyczną obopólną miłość . Dziadek otaczał opieką wnuczkę . Widywali się codziennie podczas pobytu S. M. w pracy. W. często u dziadków nocowała . W ten sposób S. M. mogła nieco odpocząć . Z. M. był głową rodziny zarówno zona jak i córka świetnie się z nim rozumieli. Miał sporo energii i angażował się z zapałem w życie rodzinne. . Pozwoliło to na zachowanie bliskich relacji , wspólnym przeżywaniu chwil. Wszyscy czekali na narodziny kolejnego wnuka . Snuli wspólne plany co do opieki nad wnukiem który miał się pojawić w niedalekiej przyszłości. Powódki miały poczucie bezpieczeństwa wynikającego z dobrych relacji ze Z. Z. (2) .

Nagła i niespodziewana utrata najbliższej osoby – męża , ojca i dziadka z którym powódki miały silne więzi rodzinne i uczuciowe, wywołała rozpacz, smutek, ból, poczucie osamotnienia, straty, pustkę. Obie rodziny żyły w zgodzie , wzajemnie troszczyli się o siebie , angażowali się w życie rodzinne. Po tragicznej śmierci, Z. Z. (2) powódki straciły radość i energię z życia, ciężko było im pogodzić się ze stratą. U Z. Z. (1) i S. M. wystąpiły zaburzenia depresyjne które w łagodnym nasileniu nadal się utrzymują. Mimo podjętego leczenia farmakologicznego nadal odczuwają przygnębienie i smutek , mają obawy co do przyszłości. U Z. Z. (1) obok typowego dla procesu żałoby przygnębienia wystąpiło także pogorszenie ogólnej sprawności psychicznej . Proces żałoby choć już wyciszony nie został zakończony. Zaburzenia depresyjne u S. M. nie mają trwałego charakteru i ulegają stopniowemu wyciszaniu umożliwiając stopniowy powrót do wcześniejszego funkcjonowania społecznego , kontynuowania ról społecznych w tym zawodowych. Z kolei małaletnia H. M. (1) po przedłużonej reakcji żałoby trwającej kilka miesięcy , poszukiwania nieobecnego dziadka, wycofania emocjonalnego zaburzeń snu stopniowo wyciszyła się . Proces żałoby emocjonalnej uległ zakończeniu.

Uwzględniając wszystkie okoliczności stwierdzić należy, że Z. Z. (1) wskutek straty męża doznała krzywdy uzasadniającej zadośćuczynienie w kwocie 130.000 zł . Po odliczeniu z tej kwoty 21.000 zł zadośćuczynienia jaką pozwany wypłacił na rzecz powódki należało zasądzić na rzecz Z. Z. (1) zadośćuczynienie w wysokości 109.000 zł . W pozostałym zakresie żądanie o zadośćuczynienie oddalono jako wygórowane .

Oceniając żądanie zasądzenia zadośćuczynienia powódki S. M. Sąd uznał że zasadnym będzie zadośćuczynienie 80.000 zł Skoro wypłacono powódce kwotę 14.000 zł zadośćuczynienie na jej rzecz zasądzono w wysokości 66.000 zł . Zadośćuczynienie w tej wysokości jest adekwatne do jej cierpienia i przeżyć związanych ze stratą ojca. Niewątpliwie przeżycia te miały bardzo silny przebieg i wywołały skutki w postaci zaburzeń depresyjnych. Fakt że powódka była wówczas w 7 miesiącu ciąży tylko potęgował cierpienie . Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd wziął pod uwagę fakt że w dacie zdarzenia powódka była osobą ukształtowaną w pełni samodzielną. Rodzina powódki funkcjonowała jednak w ścisłym powiązaniu z jej rodzicami . Mimo osobnego zamieszkiwana więzi rodzinne były bardzo zacieśnione. Wynikało to z wzajemnej troski wszystkich dorosłych osób wobec siebie. (...) wymagała powódka Z. Z. (1) z uwagi na pogarszający się stan zdrowia. (...) wymagała powódka S. M. z uwagi na ciążę i pracę zawodową oraz podołanie obowiązkom domowym zwłaszcza przy nieobecności jej męża. Powódka ogromnym wysiłkiem stanęła na wysokości zadania . Mimo własnego cierpienia , zagrożonej ciąży przejęła intensywną opiekę nad matką , troszczyła się o córkę pomagając im przejść przez trudne dla nich wszystkich chwile. Powódka korzystała z pomocy farmakologicznej , pomocy psychiatry. Dlatego zdaniem Sadu zadośćuczynienie w wysokości 66.000 zł zdaniem sądu nie jest symboliczne ani nie przewyższa rozmiarów krzywdy, jakiej doznała powódka , ale jest utrzymane w rozsądnych granicach. Ponadto na rzecz powódki zasądzono kwotę 2.551,31 zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu. Koszty pogrzebu wyniosły 8.153, 88

zł co wynika z przedłożonego przez powódkę zestawienia. Pozwany nie kwestionował tej kwoty. Ponieważ pozwany wypłacił koszty pogrzebu w wysokości 5.602 ,57zł należało zasądzić je w pozostałej części.

W pozostałej części powództwo S. M. oddalono.

Na rzecz małoletniej H. M. (1) zasądzono zadośćuczynienie w wysokości 40.000 zł. Niewątpliwie dziadek był dla powódki osobą bardzo ważną , bliską wręcz wyjątkową. Był jej opiekunem , towarzyszem zabaw z którym świetnie się rozumiała. Małoletnia nie bawiła się z rówieśnikami tylko z dziadkiem. Przejście przez proces żałoby wymagało interwencji psychologa, wzmożonej opieki najbliższych. Po kilkumiesięcznych silnych przeżyciach emocjonalnych smutku i przygnębienia powódka powróciła do równowagi . Dlatego zdaniem Sądu zadośćuczynienie w wysokości 40.000 zł jest adekwatne do jej stopnia bólu i cierpienia

Zasądzając zadośćuczynienie Sąd uznał , że poszkodowany nie przyczynił się do wypadku. Opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej wskazuje że brak w materiale dowodowym potwierdzenia aby poszkodowany miał zapięte pasy bądź aby pasy nie były zapięte w chwili wypadku. Nie ma to jednak znaczenia w niniejszej sprawie bowiem rodzaj sił jaki oddziaływał na samochód poszkodowanego w chwili wypadku i samego poszkodowanego spowodowałyby obrażenia Z. Z. (2) niezależnie od tego czy miał zapięte pasy bezpieczeństwa czy nie. Pasy bezpieczeństwa spełniają rolę ochronną w przypadku zderzenia czołowego pojazdów a nie w przypadku uderzenia prostopadłego tak jak w tym wypadku. Dlatego fakt zapięcia pasów nie miał w przedmiotowej sprawie dla skutków zdarzenia żadnego znaczenia. Pozwany nie wykazał zatem aby poszkodowany przyczynił się do rozmiaru skutków wypadku i dlatego zadośćuczynienie i koszty pogrzebu zostały zasądzone w pełnej wysokości .

Na rzecz wszystkich powodów Sąd zasądził na podstawie art. 481 kc odsetki od dnia 20 sierpnia 2013 r . Powodowie w pozwie domagali się zasądzenia skapitalizowanych odsetek od dnia następnego po dniu doręczenia odpisu pozwu co zostało uwzględnione.

W myśl art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych zakład ubezpieczeń jest zobligowany do wypłacenia odszkodowania w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez uprawnianego zawiadomienia o szkodzie a w przypadku gdyby wyjaśnienie w tym terminie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe , odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe nie później niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego .Skoro powódki żądały odsetek od terminu późniejszego Sąd to roszczenie uwzględnił.

O kosztach procesu w stosunku do powódek Z. Z. (1) i S. M. Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 kpc w zw z art. 105 kpc.

W tym celu ustalono , że powódka Z. Z. (1) utrzymała się ze swoimi roszczeniami w **89%** , powódka S. M. w **77 %** a powódka H. M. (1) w **100 %** .

W pkt 6 wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki Z. Z. (4) kwotę 8.664 zł Koszty zostały wyliczone w sposób wskazany poniżej .

Powódka poniosła koszty : opłata sądowa 6.100 zł , koszty zastępstwa prawnego 3.600 zł , opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł , 230 zł 1/3 kosztów opinii biegłego psychologa

Łącznie powódka poniosła koszty **9.947 zł**

Koszty pozwanego to: 1.205 zł jako 1/3 kosztów zastępstwa prawnego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa , 683,90 zł jako 1/3 opinii biegłego medycyny sądowej . Łącznie pozwany **poniósł 1888,90zł** .

Łącznie w sprawie z powództwa Z. Z. (1) strony poniosły koszty w wysokości **11.835,90 zł**

Skoro powódka utrzymała się ze swymi roszczeniami w 89 % to udział pozwanego w kosztach wynosi 10.533 zł (11.835,90 zł x 89 % = 10 .533 zł) Pozwany poniósł koszty w wysokości 1.888,90 zł a zatem powinien zapłacić powódce kwotę 8.644,10 zł (10.533-1.888,90 zł = 8.644,10)

Powódka S. M. poniosła koszty w wysokości: 4.428 zł opłata sądowa , 3.617 zł koszty zastępstwa prawnego , 230 zł jako 1/3 kosztów opinii biegłego. Łącznie powódka poniosła koszty w wysokości **8.275 zł**

Z kolei pozwany poniósł koszty 1.888,90 zł (1.205 zł + 684 zł)

Łącznie w sprawie z powództwa S. M. koszty wyniosły 10.165 zł. Skoro powódka utrzymała się z roszczeniami w wysokości 77% to udział pozwanego w kosztach wynosi 7.827 zł . Pozwany poniósł 1.890 zł a zatem powinien zapłacić powódce kwotę 5.937 zł

Małoletnia H. M. (1) poniosła następujące koszty : opłata sądowa 2.000 zł , koszty zastępstwa prawnego 2.417 zł oraz 229 zł jako 1/3 kosztów opinii biegłego . Łącznie koszty poniosła w wysokości 4.646 zł . Kwotę tę zasądzono od pozwanego na rzecz powódki na zasadzie art. 98 kpc.